

ПОЛ ВЕРЛЕН

УТРИННА МОЛИТВА

Част 0 от „Някога и неотдавна“

Превод от френски: Кирил Кадийски, 1994

chitanka.info

Червена като паст, зората,
през тоя сетен летен ден
е зейнала и в мрачината
просторът е окървавен.

Нощта — мечтателка красива —
бледнее от студа в зори,
на запад в сенките се скрива
и розов ръб едва гори.

Случаен лъч за миг изскача,
огрява росната лъка
и като гола сабя в здрача
се лъсва тихата река.

Със смътен шум сънят се рони
и виждаш в тая утрин ти
мъглица над тревите и клони —
въздишка може би — трепти.

Картината ти е позната,
но постоянно се мени.
Едно селце в далечината
изниква. Палят светлини,

макар че се развиделява
и неспокойните лъчи
се хвърлят в тъмната дъбрава.
Ей там звънарната личи

и слънцето едва изгряло
в лемежа блясва като взрив,
и ето — плахи отначало,
сърдити — в тоя час сънлив

крещят петлите настървени —
о, час на залъка с осил,
очи от търкане червени,
кола със старец подранил;

димът над къщите се влачи
и тръгват — тъй ще е докрай —
пак неуморните орачи,
изпращани от бесен лай,

додето в часовете ранни
звънят над този край суров
и хвърлят гневните камбани
към Бога своя богослов.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.